

Op zoek naar redelijke tarieven en voldoende belastbare basis

13 oktober 2017 04:55

Het belang van de symboliek om de effectentaks klaar te hebben voor het Zomerakkoord was vanuit politieke overwegingen belangrijker dan de concrete werkbaarheid van deze ondoordachte taks.

Door Vincent Lambrecht, directeur estate planning en fiscaal expert bij vermogensbeheerder Capital at Work

Zelfs op de oppositiebanken gingen de politici na de beleidsverklaring van premier Charles Michel voorbij aan de essentie van het probleem met de effectentaks. ‘Dat de rijken er weer eens goed vanaf komen, met ocharme een taks van 0,15%, terwijl de hardwerkende Belg 21% belasting moet betalen op zijn elektriciteit’, was de te-
neur. Het probleem ligt veel dieper: de huidige effectentaks is onwerkbaar en ondoordacht opgesteld, en zal daarom nooit de vooropgestelde 254 miljoen opbrengen.

In een politieke setting zijn zo’n uitspraken te begrijpen, maar ze dragen niks bij aan het debat over die effectentaks, dat nu eens eindelijk ten gronde moet worden gevoerd. In haar zoektocht naar oplossingen om de begrotingsdoelstellingen te halen, kijkt de regering naar nieuwe of hogere belastingen. Maar daarbij gaat het steevast over relatief kleine bedragen die naar de schatkist moeten vloeien. Zo ook de effectentaks: die moet 254 miljoen euro opbrengen.

Gaten

Het kritische advies van de Raad van State over die effectentaks is dan ook geen verrassing. De raad bestempelt de taks als discriminerend, en er zitten te veel gaten in de taks om ‘de vermogende burgers’ te doen bijdragen aan het staatsbudget. Je hoeft geen fiscalist te zijn om te begrijpen dat de huidige vorm van de effectentaks onwerkbaar en ondoordacht is.

Onwerkbaar, omdat deze taks volgens de huidige bepalingen te ver van de financiële realiteit staat. Wat als een belegger na twee trimesters van bank verandert? Wat als er geen cash op de rekening van de belegger staat om die taks mee te betalen? Wat met de IT-systemen bij de banken, die aangepast moeten worden omdat banken in moeten staan voor de inning? Alleen al die aanpassing zal een klein fortuin kosten.

Ondoordacht, omdat iedereen het er ondertussen over lijkt eens te zijn dat deze effectentaks nooit de verhoopte 254 miljoen euro zal opbrengen. Omdat er nog bijzonder veel producten vrijgesteld zijn, zullen beleggers (en sommige adviseurs) zich resoluut richten op die producten. Geef mensen een uitwijkmogelijkheid, en ze benutten die (en geef hen eens ongelijk).

Het zou vreemd zijn mocht de regering dit advies van de Raad van State naast zich neerleggen. Het bevestigt wat iedereen in de financiële sector al voelde aankomen: de effectentaks zoals die vandaag op tafel ligt, haalt wellicht de kerstvakantie niet. Iedere specialist had de overheid op de tekortkomingen kunnen wijzen. Wellicht was de symboliek om deze taks klaar te hebben voor het Zomerakkoord vanuit politieke overwegingen belangrijker dan de concrete werkbaarheid. Was die taks opgesteld in nauwe samenspraak met de sector, hadden we vandaag wellicht een heel ander verhaal.

Regularisaties

Het Franse voorbeeld had onze beleidsmakers moeten inspireren om andere keuzes te maken. Onze zuiderburen kampen al jaren met massale kapitaalvlucht, en het land verarmt. Na de regularisatierondes van de voorbije jaren werd in ons land een enorm kapitaal gerepatriëerd. Dat zorgde ook voor gigantische inkomsten voor de schatkist op lange termijn, door allerlei belastingen in de vorm van onder meer roerende voorheffing, btw, registratierechten, successierechten en schenkingsrechten.

Nu moeten we vermijden dat de toenemende fiscale druk op het (roerend) vermogen ervoor zorgt dat die kapitalen opnieuw richting buitenland verhuizen. Met in hun kielzog de werkgelegenheid die ze creëren. Waardoor de overheid minder btw kan innen, minder registratierechten, minder roerende voorheffing. Een veel groter verlies dan wat die effectentaks in het beste geval kan opbrengen.

Wat is het alternatief? Eerst en vooral moet de overheid zorgen voor een taks waarvan het tarief voor iedereen 'redelijk' is, en die ook een voldoende grote belastbare basis heeft om de financiële doelstellingen te kunnen halen. Koppel daar ook een hogere taxatie aan op inkomen uit onroerend goed en minder uitzonderingen op de btw. En pak de fiscale fraude eindelijk doortastend aan. De schatkist zal sneller en efficiënter gevuld raken en we zijn verlost van die aanhoudende symbooldiscussies over rijken-, speculatie- of effectentaks.

Bron: De Tijd

Copyright De Tijd